

Enerji Kaçakları ve Rasyonel Gücün Korunması

İnsanın içsel direncini belirleyen en temel unsur, ruhsal enerjisinin saflığı ve sürekliliğidir. Bu enerji, yalnızca fiziksel bir canlılık değildir; bilinç, vicdan, irade ve sevgiyle beslenen bir varoluş titreşimidir. Fakat insanın bu rasyonel gücü, farkında olmadan açtığı içsel yarıklardan sızar gider. Bu sızıntılara “enerji kaçakları” diyebiliriz.

Her türlü kötülük, yalan, kibir, bencillik, kurnazlık ve art niyet; işte bu enerjiyi tüketen görünmez hırsızlardır. Çünkü bu eğilimler, insanın özündeki ilahi ahengi bozar. Kibir, insanı hakikatten uzaklaştırır; bencillik, sevgiyi kurutur; kurnazlık, güveni zedeler; itibar suikastı ise onuru yok eder. Böylece ruhun dengesi sarsılır, rasyonel güç yavaşça tükenir.

Oysa enerji kaçaklarını önlemenin ilk adımı, zihni yalandan, kibirden ve kendini kandırmaktan arındırmaktır. İnsan kendi gerçeğinden ne kadar uzaklaşırsa, içsel gücünden de o denli uzaklaşır. Kendini kandırmak, bir yanılsamadır; ruha ağır bir zincir takar. Çünkü yalan, insanın içsel aynasını karartır; hakikati bulanıklaştırır.

Kendine dürüst olmayan biri, başkasına da samimi davranamaz. Bu yüzden dürüstlük, sadece ahlaki bir erdem değil, aynı zamanda enerjisel bir korunma kalkanıdır. Dürüst bir yürek, ruhsal sızıntıları kapatır, insanın öz ışığını diri tutar.

İnsana ve insan onuruna değer vermek de aynı etkiyi yaratır. Çünkü onura saygı göstermek, sadece toplumsal bir incelik değil, varoluşun dengesine saygıdır. Onuru koruyan insan, hem kendi enerjisini hem de başkalarının içsel ışığını yüceltir. Bu saygı, rasyonel gücü besleyen sessiz bir ibadet gibidir.

Tanrı’nın insana bağışladığı en büyük iki değer sevecenlik ve bilgeliktir. Sevecenlik, kalbi yumuşatır ve ilahi akışla uyum sağlar; bilgelik ise doğruyu yanlıştan ayıran içsel ölçüyü verir. Ahlaktan, terbiyeden, şefkatten, adaletten ve hakkaniyetten yoksun her söz, niyet, tutum ve davranış; insanı insanlıktan uzaklaştırır, bencilliğe duçar eder. Bu da rasyonel gücü öldürür, enerji kaçaklarını çoğaltır.

Ruhsal enerji, doğrudan niyetle bağlantılıdır. Kötü niyet, enerjiyi karartır; iyi niyet, onu arındırır. Bu nedenle insanın rasyonel gücü, dış koşullardan değil, içsel duruşundan beslenir. Niyetin berrak olduğu yerde evrensel yasalar da insanın lehine işler.

Gerçek bilgelik, kusursuzlukta değil, farkındalıktadır. İnsan, kendi eksikliklerini inkâr etmeden görebildiği oranda olgunlaşır. Evrensel yasalar, yalanla, kibirle ya da çıkarla “çekişen” ruhları değil, dürüstlikle teslim olan yürekleri destekler.

Unutulmamalıdır ki: Her türlü kötülük, art niyet ve kibir; enerji kaçaklarını çoğaltır ve insandaki potansiyel gücü öldürür.

Ama dürüstlük, tevazu, sevecenlik, bilgelik ve insan onuruna saygı; enerjiyi arındırır, ruhu güçlendirir, insanı kendi öz ışığıyla buluşturur.

Süryani bilgeliğinin dediği gibi: **“Kendini bilen, Tanrı’nın ışığını taşır. Kendisinden kaçan, karanlığın gölgesinde yaşar.”**

İşte bu yüzden, kendine dürüstçe bakabilmek, insanın ruhsal özgürlüğünün başlangıcıdır. Çünkü saf enerji, sadece bilge, sevecen ve hakikate sadık bir yürekten doğar.

Yusuf Beğtaş